

Redactioneel

Ik betrap me vaak op de neiging negatieve kanten van het onderwijs te belichten. Kritisch allerlei ontwikkelingen volgen en vervolgens een ongunstig oordeel uitspreken. Niet omdat ik mijn werk zo vervelend vind, maar in een poging om te komen tot 'beter' onderwijs. Ik vergeet daarbij wel vaak de positieve kanten. Die zijn er natuurlijk ook!

Op de school waar ik werk bestaat een zogenaamd 'didactisch overleg'. Alle docenten houden zich eens in de twee maanden bezig met onderwerpen die betrekking hebben op de didactiek; maar ook actuele zaken, zoals excursies en beroepenoriëntatie kunnen besproken worden. Zo werd enige tijd geleden op verzoek van de sectie Nederlands het onderwerp 'Taalbeleid' op het programma gezet. Als definitie werd gehanteerd: een gemeenschappelijke houding van het team ten aanzien van taalgebruik, waardoor leerlingen het idee krijgen dat de manier waarop zij antwoorden formuleren, zowel mondeling als schriftelijk, en spellen altijd belangrijk is. Het team werd verdeeld in vier discussiegroepen die elk onder leiding van een neerlandicus een vragenlijst besprak. De bedoeling was om te peilen of een taalbeleid gedragen werd door het hele team. Een aantal taalfanaten kan natuurlijk wel beweren dat het nodig is om zorgvuldig met de taal om te gaan, maar als er geen gemeenschappelijk standpunt is, verdwijnen alle goede voornemens in het luchtledige.

Er kwam een prachtig verslag met een aantal concrete voorstellen. De meeste docenten vonden een taalbeleid een zaak van de school. Een goed taalbeleid is communicatie bevorderend. De belangrijkste conclusie is dat wij als team een voorbeeldfunctie in dezen hebben. De belangrijkste doelstelling is dan ook het bijbrengen van een attitude van algemene zorgvuldigheid. Zorgvuldigheid in taalgebruik is daarvan een belangrijk aspect.

Prachtige ideeën, maar wat schetst mijn verbazing, in plaats van een stencil afspraken, krij-

gen leerlingen en docenten op initiatief van twee van ons, een verfrissende lenteactie voorgeschoteld. Op ludieke wijze wordt het taalbeleid aan de man/vrouw gebracht. Onder de noemer van een 'taalschoonmaakactie' worden de slordige zinnen, vage kreten, halve antwoorden, prutserige bordschema's, hanepoten en kliederige antwoorden de wacht aangezegd.

Ook het wedstrijdelement ontbreekt bij deze actie niet. In de categorieën 'poëtisch', 'efficiënt' en 'humoristisch maar toch zinvol' worden in de verschillende lesgroepen zinnen van de week gekozen. De winnaars kunnen zich verheugen op een boekenbon.

Docenten strijden om een plaats op het erepodium in de categorieën 'mooiste bordschema's', 'duidelijkste uitleg' en 'duidelijkste correctie'.

Leerlingen en docenten kunnen in deze periode de strijd aanbinden met zichzelf. Als men erin slaagt het handschrift aanzienlijk te verbeteren, krijgt men een gratis grafologisch speculatieve analyse van het 'nieuwe' handschrift inclusief toekomstvoorspelling zonder garantie.

Maar naast alle gekheid worden er ook serieuze afspraken gemaakt. Docenten gaan extra duidelijk corrigeren, letten op de bordschema's. Het huiswerk van de leerlingen wordt bekeken op netheid en op taalgebruik. Tijdens proefwerken wordt erop gelet of de leerling overzichtelijk werkt. De opvallendste taalprestaties van leerlingen, zowel de goede als de slechte, worden genoteerd in een map in de docentenkamer. De docenten Nederlands spreken de leerling hierover aan. In de actieperiode besteden de docenten extra aandacht aan het formuleren van de proefwerken en overhoringen.

Ik was aangenaam verrast door deze vrolijke actie. Of het een succes wordt, weet ik niet. Het blijft moeilijk om een team te mobiliseren. Als ik naar mezelf kijk, zie ik dat ik veel netter corrigeer en dat ik het vervelend vind als ik een uitleg rommelig op het bord zet. Ik ben even wakker geschud.